IOHANNES CHRYSOSTOMUS
Österreich, Ende 12. Jh.
Seite 312
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quiuat. Ex plc omes inu hcip. v. abeo qſ ſcptū ē
In psalmo. xxxx. iii.
Quis est homo q̄ wlt uitā. & cupit uidē dies bo-
nos. Sermo diuin pagians currensq; pcāpos.
singulis uelut luminaria ecclis gtulit claritatē.
q̄ discutiens corda uniūsq; cōdentiū xpō. clamabat
bonis malisq;. q̄s ho q̄ wlt uitā. Iste offerens tm
mun tantā letitiā. exoptatā toto geni humano.
q̄si omis una uoce exilistis ad introgationē hois
di. dicentes. ego. S. q̄ uult uitē audiat pceptū.
Nec enī potest ho hic accipe id q̄d pmittit. ñ imple
ūit pceptū q̄d iubet. Ō cū introgaret iste ore ppico
cuncta corda. & gueniret omis aures. et pulsaret
omniū gscientias dicēs. q̄s ho q̄ wlt uitā. & respon
dentib; ñ in lingua s; in cōscientia uoluntateq; de
sidii. ego. subsecut adiunxit. & cupit uidē dies
bonos. Aequē talis introgatio. Nā q̄d ōix. Q̄s ho
q̄ wlt uitā et cupit uidē dies bonos. Utrūq; desi
derabile pmissū ostendit. S. audi seqntia. Si uis
uidē uitā. si uis inuenire dies bonos. phibe linguā
tuā a malo. Ita frs mei. hic m̄ respondē. e. uolo.
Q̄ m̄ dicunt nolo. q̄ dicebant uolo. q̄ uetauerī
in detractionib; q̄ mordent & comedunt humanas
carnes detrhendo. m̄ tūmes ne abinuicē ōsumant.
q̄ adulationib; linguā suā inpendunt. q̄ bi fācē
habent m̄tē presentib; bene loq̄. absentib detrhe.